

Nenadoma, reka

RADIO SLOVENIJA 1, 04. 12. 2022, **RADIJSKI DNEVNIK**, 18:44

SARA LOTRIČ (voditeljica)

V koprodukciji Mestnega gledališča Ptuj in Slovenskega narodnega gledališča v Novi Gorici je nastala predstava z naslovom *Nenadoma, reka*. Besedilo je napisal srbski dramatik in dramaturg Dimitrij Kokanov, prevedla sta jo Nebojša Pop-Tasić in Anja Pišot. Režiral jo je Kučan Mladenović, ki besedilo, tesno povezano z distopičnim romanom Georgea Orwella 1984, kritiko totalitarizma v sedanjem svetu vidi kot, da:

KUČAN MLADENOVIĆ

Prihaja novi totalitarizem, v katerem sami sebe nadzorujemo.

SARA LOTRIČ (voditeljica)

V predstavi nastopa šest igralcev. Na malem odru **novogoriškega gledališča** si jo je ogledala Tadeja Krečič.

TADEJA KREČIČ (novinarka)

Predstava *Nenadoma, reka* je izrazito dvodelna, saj prestopa iz uprizorjanja totalitarizmov preteklosti in sedanjosti, omembe Putinovih izrekov niso redke, osebne zgodbe sodobnih žensk in moškega. V prvem delu gledamo strašljivo temen oder z nasilnimi lučmi v ozadju in z igralci v črnem, ki programirano korakajo in skandirajo zapovedane parole Hitlerja, Stalina, Mussolinija, Putina. Lahko bi tudi tika, pa ne vemo zakaj se je avtorju zameril. Ozračje je v celoti orwellsko, le v iluzijah in z besedami, ki prešijejo tekst, z omembo Orwella samega in drobci njegove biografije. Distopičnost je skorajda bolj navzoča v drugem delu, ko se soočamo z nesrečnimi usodami izseljenk, begunk s sodobnimi ničevosti zaslužnjene moškega. Oder se s premikom paravana z odprtinami zoži skoraj do rampe. Avtor odlične scenografije je Branko Hojnik. Črna se nenadoma prelevi v barvito ozadje posnetkov in iger svetlobe. Oblikoval jo je Marko Vrkljan, in statično igro prepričljivih igralcev Tamare Avguštin, Anuše Kodelja, Jureta Kopušarja in Urške Taufer ter Žige Udirja v odlični uprizoritvi usode izumitelja tetrisa. V njej imata neverjetno odločilno vlogo dva preprosta stola, kot pomagali, in ilustraciji povedanega. Po teh dveh vodilnih temah sicer sledi še epilog z zbrano družino ob ognju kot v pravadnini ali po uničenju civilizacije. Ta pa bistveno ne dopolni distopično pesimistične predstave o svetu, ki je pokopališče zgodb, kot pravi avtor.